

По това време въ сщщото царство живѣлъ богатъ човѣкъ — голѣмъ скжперникъ. Той ималъ хубавъ конь. Отъ ранна пролѣтъ до късна есенъ не слазялъ денемъ отъ гърба му. Постоянно припикалъ съ него да урежда своитѣ работи.

Но кога се зазиимило на скжперника досведѣло да харчи пари за храна на добитчето. Затова го на-тирилъ да си дири храна по хълма изъ гората. Заскиталъ бедния конь и почналъ да обира късно на-падалитѣ листа, да дири суха трева и да кърши върховетѣ на нависналитѣ млади клончета. Ала все си оставалъ гладенъ.

По едно време стигналъ подъ голѣмия джбъ. Погледналъ увисналата лозова пржчка и видѣлъ по нея увѣхнали, още не упадали листа.

Коньтъ протегналъ шия, ухапалъ пржчката и потеглилъ да откъсне листата. Камбаната се залюляла и зазвѣнила. Нейниятъ гласъ се разнесълъ надъ малката столица. Дочули го и царскитѣ сждии. Тѣ разбрали, че нѣкои иска правда и бързо се запжтили къмъ хълма. Следъ тѣхъ потеглили много хора.

Какво било очудванета на всички, кога видѣли коня, ухапалъ лозовата пржчка, да тегли и камбаната да продължава да звѣни.

Сждиитѣ изпълнили дълга си. Тѣ разпитали чий е коня и пратили да извикатъ скжперника. Тамъ подъ голѣмия джбъ била произнесена първата присжда за защита на невинното и толкова заслужило животно отъ жестокия човѣкъ. И отъ него день още по силно и трепетно се разнасялъ камбання звѣнъ, които вика и напомня за милость и защита надъ всичко живо.

Преразказалъ Хр. Спасовски.

Годишенъ абонаментъ 30 лева предплатени.

Редактори: Професоръ Баджовъ, Д. Чолаковъ и Хр. Спасовски.

АДРЕСЪ: Редакция «Детски Свѣтъ» — София, ул. «Гурко» № 58.